

УДК [351.743:37.03](477)

Є. О. Гіда

ФОРМИ ТА МЕТОДИ ПРАВОВОГО ВИХОВАННЯ ПРАЦІВНИКІВ МІЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Сформульовано авторське визначення поняття «правове виховання працівників міліції». Розкрито форми і проаналізовано методи правового виховання працівників міліції.

Особливе місце у формуванні належного рівня правової культури особи займає правове виховання. Правове виховання являє собою комплекс заходів, спрямований на виховання в особи такого рівня правової культури, що охоплював би усе передове в галузі знань про державу і право, поєднував би ці знання з практикою, лежав би в основі правомірної поведінки всіх членів суспільства. Враховуючи потреби сьогодення щодо підготовки фахівців, професіоналів високого рівня, з високим рівнем правової свідомості та правової професійної культури, вбачається необхідним подальше, поглиблене, з'ясування поняття, структури, змісту, форм і методів правового виховання працівників міліції.

Метою наукової статті є загальнотеоретична характеристика поняття правового виховання працівників міліції, аналіз його форм та методів.

Для реалізації поставленої мети було сформовано наступні завдання:

- 1) сформулювати власне визначення поняття «правове виховання працівника міліції»;
- 2) розкрити форми правового виховання працівників міліції;
- 3) дати характеристику методів правового виховання працівників міліції.

У процесі дослідження форм та методів правового виховання працівників міліції в Україні були вивчені інтернет-джерела та роботи вчених, які спеціалізуються на дослідженні проблем правового виховання працівників служб та підрозділів МВС України, таких, як В. М. Андріанов, В. Г. Андрюсюк, В. І. Антипів, М. І. Ануфрієв, В. Д. Бабкін, О. М. Бандурка, В. В. Бородин, О. Ф. Гіда, В. В. Головченко, А. Ф. Гранін, С. Д. Гусарєв, Л. І. Казміренко, Я. Ю. Кондратьєв, В. В. Копейчиков, А. С. Морозов, С. М. Легуша, А. О. Лігоцький, О. О. Орлова, Р. А. Сербин, О. Ф. Скакун, С. С. Сливка, О. Д. Тихомиров, В. І. Темченко, О. Н. Ярмиш, Г. О. Юхновець та ін.

Під **правовим вихованням працівника міліції** слід розуміти цілеспрямовану, організовану, послідовну та системну

діяльність суб'єктів правовиховного процесу з метою формування у працівника міліції належного рівня правової свідомості та правової культури, а також прагнення до соціально-активної правомірної поведінки.

Р. А. Сербин до **структурних елементів правовиховного процесу відносить**:

- організаційну систему правового виховання, що складається із суб'єктів, об'єктів і правовиховної діяльності;
- форми правового виховання – способи зовнішнього виразу правовиховної діяльності (індивідуальна, групова, масова і серед них – правове навчання, правова пропаганда, контрольована соціально-правова практика);
- методи правового виховання – сукупність певних способів, прийомів впливу на правосвідомість і поведінку об'єктів;
- засоби правового виховання – всі матеріальні та духовні засоби, що використовуються у процесі правового виховання [1, с. 44–45].

Суб'єктами правового виховання виступають органи, організації, що проводять правовиховну роботу, серед яких розрізняють трудові колективи та навчальні заклади, які дійсно спроможні виконувати цю складну роботу.

Об'єктом правового виховання (у нашому випадку) є працівник міліції, його правова культура та правова свідомість.

Метою правового виховання працівників міліції є:

- формування необхідного рівня правової свідомості та правової професійної культури. Головне в правовій професійній культурі – усвідомлення верховенства права у правовому полі держави;
- виховання поваги до норм права, службової дисципліни та соціально-активної правомірної поведінки працівників міліції;
- прищеплення любові та поваги до Батьківщини, обраної професії, бажання та готовність вірно служити народу;
- формування всебічно і гармонійно розвиненої особистості;
- профілактика причин і наслідків правового нігілізму серед працівників міліції.

На нашу думку, **засоби правового виховання** – це організована система, що об'єднує предмети, технічні можливості, а також різні шляхи передачі змісту норм права, інформації, тобто все те, що використовується для реалізації та досягнення мети правового виховання.

У правовиховній роботі використовується багато різних **засобів правового виховання**, серед яких визначальними є:

- нормативно-правові акти;
- акти застосування норм права;

- засоби масової інформації (радіо, телебачення, газети, журнали);

- культурно-освітні установи (кінотеатри, театри, будинки культури, клуби);

- наукова та навчальна література.

Форми правового виховання працівників міліції – це способи організації виховного процесу, в яких відбувається взаємодія вихователя і вихованців у різних умовах.

Класифікація форм правового виховання:

1. За призначенням, метою, змістом:

- загальні (основні) – правова освіта (навчання); правова пропаганда; правова агітація; правова просвіта; індивідуально-виховна робота; правова практика; правове самовиховання;

- спеціальні – службова підготовка, правова практика, проведення науково-практичних семінарів.

2. Залежно від кількості охоплення осіб:

- масові;

- групові;

- індивідуальні.

Форми правового виховання працівників міліції в поєднанні з методами правового виховання працівників міліції оптимізують цей процес і дозволяють якнайшвидше досягти поставленої мети [2, с. 214].

Методи правового виховання працівників міліції – це сукупність способів і прийомів впливу на свідомість, волю, психіку і поведінку працівників міліції, що здійснюються з урахуванням їх індивідуальних здібностей, загальних та індивідуальних властивостей, з урахуванням конкретної правовиховної ситуації та полягають у вирішенні завдань і досягненні мети цього напряму виховання.

На думку деяких науковців (О. В. Дамаскіна та В. Р. Зюбіна), вплив на працівників міліції з метою розвитку в них правових якостей здійснюється за допомогою методів:

- **переконання**, а саме засобів і прийомів, спрямованих на формування позитивних якостей у процесі навчання та служби, активізацію і створення ідейних мотивів їх прояву;

- **розв'язання практичних завдань** засобами і прийомами, які пов'язані зі створенням визначених умов, що вимагають прояву позитивних правових якостей;

- **стимулювання**, тобто використання засобів і прийомів, що забезпечують ефективність практичної діяльності, вимагають прояву правових якостей [3, с. 27].

Отже, юридична та педагогічна наука до основних методів правового виховання працівників міліції відносить:

- **переконання** – це гуманний вплив вихователя на свідомість, почуття і волю вихованців невербальними і вербальними засобами з метою формування в них активної позиції та позитивних якостей особистості [4, с. 116].

Психологічна основа цього методу – принцип випереджуючого відображення у свідомості працівника міліції тих дій і вчинків, які він має намір здійснити. Не важко переконатися, що йдеться тут про очевидне обмеження працівника міліції у праві вибору: як діяти за нього вирішує вихователь і, тим самим, прищеплює йому відповідні навички [5, с. 190].

Особливість методу переконання полягає передусім у тому, що він, впливаючи на свідомість, психіку, почуття, ідеї, досвід, логіку працівників міліції, добровільно перевтілює їх у мотиви поведінки, що в подальшому зумовлюють їх вчинки в процесі правоохоронної діяльності;

- **заохочення** – це комплекс прийомів і засобів морального та матеріального стимулювання кращих результатів різнопланової діяльності особи, її успіхів у вихованні [2, с. 209].

Однак варто зазначити, що важливою умовою заохочення працівників міліції є паралельне та поступове підвищення до них вимогливості, що, в свою чергу, виступає необхідним чинником, який стимулює цю категорію осіб до навчання та праці. Суть заохочення полягає передусім у тому, що воно дає можливість зберегти у свідомості працівників міліції приємні спогади, пов'язані з цим типом поведінки, а отже, це сприятиме формуванню позитивної установки;

- **примус** – це система прийомів і способів, за допомогою яких вихователь примушує особу, яку він виховує, розвивати і вдосконалювати свої кращі якості та відмовлятися від поганих, шкідливих звичок [2, с. 211].

Примус у правовиховному процесі загалом включає заходи, що впливають на свідомість та поведінку осіб з низьким рівнем правового виховання і примушує їх виконувати покладені на них нормами права обов'язки та висунуті перед ними завдання всупереч їх волі.

Основними прийомами примусу, що використовуються у правовиховній роботі з працівниками міліції, є: нагадування, попередження, вимога усунути недоліки, заборона, створення відповідної громадської думки, попередження про притягнення до дисциплінарної відповідальності, застосування дисциплінарного стягнення;

- **особистий приклад** – це цілеспрямований, планоірний і системний вплив на свідомість і поведінку працівників міліції сукупністю позитивних особистих прикладів з боку керівників, педагогів та вихователів, а також усіма іншими видами пози-

тивного прикладу, які створюють основу для формування у суб'єкта виховання уявлення про «ідеал офіцера», людину в погонах, її поведінку, засоби самовиховання, стимули у діяльності.

- за допомогою методу **тренування** формуються багато позитивних якостей, що будуть вкрай необхідні працівникам міліції в їх службовій і практичній діяльності;

- **змагання** надає можливість створити атмосферу здорово-го суперництва, рівняння на лідерів, стимулювання співпраці між усіма учасниками правовиховного процесу, а також, що є однією з найголовніших умов, забезпечує згуртованість, взаємоповагу та взаєморозуміння в колективі;

- **спостереження** передбачає цілеспрямовану, системну фіксацію тих явищ, феноменів, що цікавлять педагогів, керівників, інших учасників правовиховного процесу з метою їх обробки, дослідження, аналізу й подальшого використання у практичній правовиховній діяльності.

Вищевикладене дає підстави стверджувати, що для підвищення ефективності використання у роботі з працівниками міліції методів правового виховання необхідно враховувати:

- особливості визначення мети правової освіти, правового навчання, правового виховання;

- напрями встановлення атмосфери співробітництва між учасниками правовиховного процесу;

- рівень усвідомлення та врахування завдань, мети, змісту правовиховної роботи;

- професійну, методичну, теоретико-практичну підготовку, педагогічну майстерність, особисті якості начальників, командирів, вихователів, інших учасників правовиховного процесу;

- високий рівень правової свідомості та правової професійної культури, підготовки працівників міліції, їх освіченість, розвиненість, вихованість, зокрема правову вихованість;

- матеріально-технічне забезпечення вищого навчального закладу, наявність обладнання, підручників, навчальних посібників тощо [6].

Узгодженість процесу правового виховання з сучасними державотворчими процесами в Україні передбачає послідовне проведення широкого кола соціальних заходів щодо формування належної правомірної поведінки, правової культури широких верств населення, окремих соціальних груп та осіб. Ці заходи мають бути реалізованими у всіх формах та на всіх етапах правовиховного процесу.

Вбачається необхідним упровадити систему належного матеріального та морального стимулювання працівників міліції з урахуванням характеру та умов проходження служби, професіоналізму, а також підвищити вимоги щодо кандидатів на посади.

Це сприятиме зростанню престижу професії, іміджу міліції, позитивно впливатиме на свідомість працівників міліції, мотивацію виконання ними службових обов'язків, виробленню у них активної правової позиції.

Список літератури: 1. Сербин Р. А. Правова культура – важливий фактор розбудови правової держави : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.12 / Сербин Руслан Андрійович. – К., 2003. – 185 с. 2. Нечипоренко Л. С. Класична педагогіка : навч. посіб. / Л. С. Нечипоренко, Я. В. Подоляк, В. Г. Паснюк. – Х. : Основа, 1998. – 419 с. 3. Дамаскин О. В. Правовое воспитание курсантов. Готовится приказ / О. В. Дамаскин, В. Р. Зюбин – М. : Воениздат, 1990. – 64 с. 4. Касьяненко М. Д. Педагогіка співробітництва : навч. посіб. / М. Д. Касьяненко. – К. : Вища школа, 1993. – 320 с. 5. Вишневський О. Сучасне українське виховання. Педагогічні нариси / О. Вишневський. – Л. : Львів. обл. наук.-метод. ін-т освіти ; Львів. обл. пед. т-во ім. Г. Ващенко, 1996. – 238 с. 6. Легуша С. М. Сутність, функції і механізм правового виховання курсантів вищих навчальних закладів МВС України : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01 / Легуша Сергій Михайлович ; НАН України; Інститут держави і права ім. В. М. Корецького. – К., 2002. – 215 с.

Надійшла до редколегії 07.09.2011

Сформулировано авторское определение понятия «правовое воспитание работников милиции». Раскрыты формы и проанализированы методы правового воспитания сотрудников милиции.

Author's definition of concept «law education of militia officers» is formulated. Forms are opened and methods of law education of militia officers are analysed.

УДК 340.115

В. В. Корнієнко

ДОЗВІЛ І ЗАБОРОНА В ПРАВІ: ПІДТРИМАННЯ БАЛАНСУ

У процесі дослідження категорій «дозвіл» і «заборона» увагу акцентовано на пошуку належного балансу між кількісними їх показниками у діючому праві, а також на необхідності постійного підтримання такого балансу.

Грунтовні дослідження проблеми дозволу і заборони в праві почали здійснювати вчені-юристи ще за часів СРСР. Не втратила вона актуальності і сьогодні, насамперед у зв'язку із якісними змінами в структурі соціальної реальності у сучасному світі (маються на увазі процеси глобалізації – розширення кордонів Європейського Союзу, прогресивний розвиток міжнародних організацій тощо). Такий розвиток суспільних відносин зумовлює потребу якісних змін у праві, його розумінні та нових виважених підходів до осмислення способів і типів правового регулювання. Тому об'єктом цього дослідження є дозвіл і заборона в праві. Особливо актуальним є його предмет – баланс між

© Корнієнко В. В., 2011